

drugih primesi (zemlja, pesek, plevelno seme), ne sme mu biti primešano podobno seme drugih manjvrednih detelj. Važno je tudi za dolgotrajnost lucerne, da je seme pridelovano od večletne stare lucerne, ne pa od mlade, parletne lucerne. Tudi ni vseeno, iz katere pokrajine je seme. Seme iz južnejših, toplejših krajev (Italije, Južne Francije), da pri nas lucerno, ki ne traja dolgo let, ker ne prenese tako dobro zime in suše, kot lucerna iz semena iz mrzlejših krajev.

Kar se tiče negovanja starejše lucerne je predvsem potrebno, da se jo obvaruje, da je ne prevlada trava in plevel, da zemlja ne postane trda ter se ne izsuši. Doseže se to s primernim gnojenjem, še bolj pa z branjem spomladi in po vsaki košnji. Na predenico je treba posebno paziti, čim se ista pojavi, jo je treba zatirati. Kositi se jo mora pravočasno, ne prekasno, zadnjo košnjo — kar velja posebno za mlado lucerno, ki si še ni razvila močnih korenin — se ne sme jeseni izvršiti tako kasno, da bi prišla neobrasla v jesensko deževje in mráz. V tem slučaju gnijejo rade korenine in nastopi pozeba. Paša na lucerni spomladi tudi ni priporočljiva že zaradi tega ne, ker se zakasni prva košnja.

Seme za setev je treba skrbno pripraviti. Predvsem naj bo čisto, brezplevelno, saj že inače dela plevel dosti kvara, pa ne da bi še sejali plevel. Z dobrim trijerjem se da očistiti iz semena plevelno seme. Toda ni dovolj, da se spusti semensko seme enkrat skozi trijer, ker v prvič se ne izloči ves plevel, temveč s ponovnim spuščanjem se dobi čistejše semensko blago. Poleg tega se mora upoštevati pristnost, nepoškodovanost semena, duh in barvo, posebno je pa paziti na kaljivost semena, ker čim manj je seme kaljivo, tem več se ga mora sejati. Na čisto preprost način se prepriča o kaljivosti, da se na krožnikovo dno nasuje malo drobnega peska, ter v istega potakne 100 zrn semena. Pesek mora biti vedno vlažen in krožnik na mestu, kjer vlada navadna sobna toplota. Po 14 dneh — pri žitih po 10 dneh — se lahko prešteje, koliko zrn od 100 je skalilo, to je število kaljivosti v odstotkih.

Za setev kornice se vzame seme od takih storžev, ki so do obeh vrhov zadevani z zrnjem, tako da ni praznega mesta nikjer na storžu. Zrno na storžu mora biti poleg tega lepo razvito, zdravo in enakomerno, ter v enakomernih ravnih vrstah, ne da bi bile vrste zrna izpremenjene. Odbirati je seme od takih storžev, ki imajo kolikor mogoče veliko teh vrst (16). Zrna ne smejo biti nikakor poškodovana ali pa pokvarjena. Seme se tudi ne vzame od celega storža, temveč od srednjih dveh tretjin. Zrnje zgornje šestine in spodnje se porabi za druge namene. Storži, od katerih se jemlje seme tudi ne smejo biti sušeni na peči, temveč na suhem kraju.

Kako globoko se sadi krompir. To je odvisno predvsem od zemlje. Čim težja in sveznejša je zemlja, tem manj globo-

ko smemo saditi, ker drugače primanjkuje gomolju, ki odganja, zraka, ter bi krompir slabše in kasnejše odganjal. Na težki zvezni zemlji se sadi 5 do 6 cm, na manj težki, bolj propustni zemlji do 10 cm, na lahki peščeni zemlji tudi nekoliko globokeje, toda ne nad 15 cm globoko.

Valjanje žitnih strni je zelo uspešno, ako se obavi na takih strnih, katerim je srez privzdignil korenine, ker se z valjarjem pritisnejo iste zopet v zemljo. S takim valjanjem se tudi zaustavi nekoliko strn v razvoju, da ne odganja prerano in da se enakomernje razvija. Valjanje je pa mogoče izvršiti, in sicer z gladkim valjarjem samo do takrat, ko je žito še v razraščanju. Čim bi se kasneje valjalo, ko začenja odganjanje, bi se žito poškodovalo.

Ne obdeluj premokre zemlje. Pri obdelovanju posebno težke zemlje je strogo paziti na to, da se je ne obdeluje še premokre, temveč takrat, ko se da pri obdelovanju drobiti. To velja za oranje, kakor tudi za brananje in skopavanje. Mokra zemlja se pri obdelovanju zamaže, nato napravita veter in solnce svoje delo in kmalu je taka zemlja postala trda, se prekomerno suši in rastlinske korenine ne morejo tako lahko prodirati v njo.

Spomladna paša na travnikih. Bodisi vsled pomanskanja krme, ali pa s tem namenom, da bi živina popasla nadležni travniški plevel, se nažene ista na pašo po travnikih, komaj da nekoliko ozeleni trava, je pa to škoda. Ne samo, da se lahko zgodi, da ako je zemlja mokra, jo živina preveč zgnete, da postane trda, se tudi prva košnja zakasni, plevel pa, posebno ako ga je veliko, ne uniči živina tako, kot bi bilo želeto. Na ta način se preganja eno zlo z drugim.

V zemljah, v katerih ne uspeva dobro čista detelja, in kateremu delstvu je večkrat vzrok zemlja sama, ki ni prikladna za dotično deteljo, se naj seje mešanica detelje s travo. Ako je lanska črna detelja mestoma pognila ali pa pozebla, naj se tam podseje laško ljulko.

Da bo hlevski gnoj kaj vreden, ter izdaten, se mora ž njim, predno se ga rabi, dobro ravnati, da ne izgubi na svoji učinkovitosti. Predvsem se ga ne sme puščati dolgo časa v hlevu, ker tam zelo hitro zgublja na moči; plini, ki nastajajo iz njega, so v nadlego živini. Na gnojišču se ga ne sme puščati v malih kupih, temveč mora se ga takoj razgrniti, ter vsak dan nagnati za pol ure na gnoj živino (govedo), da ga ista stlači. Če je namreč na gnojišču gnoj preveč prepojen z zrakom, se začne razkrajati ter gubiti na moči; gnoj se ugreje, iz njega uhaja vsled razkrajanja predvsem dušik v zrak. S tlačanjem se pa izžene iz gnoja zrak, mesto zraka pa ga prepoji vlaga; prehitro razkrajanje preneha, gnoj se samo v toliko raztvorja, da postaja zrel do uporabe.

Vinogradništvo.

STANJE VINOGRADOV.

Glasom poročila ni povzročila letošnja zima na trtah nobene večje škode; očesa niso pozebla. Mnogi pa tožijo, da rozge vsled dolgega deževja niso dozorele in da so do polovice su-

he. To se opaža posebno v legah, ki so po peronospori močno trpele. Rez je že končana, in primerno vreme je dopustilo, da so že do Jožefovega mnogi skopali prvo kop. Do Velike noči je ne bo več veliko ostalo. Letos se je pridno gnojilo in splošno se opaža, da se dela v vinogradih opravljajo vestno in z večjo vneto. V solčnih legah se je rano trsje že začelo gibati in se solzi. Nočni mrazovi zadržujejo gibanje sokov, kar je le v korist. Stari vinogradniki sicer ne prorokujejo obilnega blagoslova za leta 1926, prosimo pa Vsemogočnega, da nam nakloni vsaj dobro kapljico kakor leta 1917 ali 1921. Saj je letos zopet — solnce letni vladar.

VINSKI TRG V SLOVENIJI.

Rob. Košar.

Vinski trg v splošnem miruje, čeravno so prejšnje slabe letine izpraznile skoraj vse kleti in ni več starih zalog. Dobra vina pa se polagoma vedno iščejo in plačujejo po 8—11 D. Za srednjimi kvalitetami se tudi vprašuje in plačuje po 7—8 D. Samo za slaba, rano brana in kisla vina ni sedaj povpraševanja. Vinogradniki, prisiljeni vsled splošne denarne krize, so začeli s ponudbami in cene so padle za to blago na 5—6 D. V poletnih mesecih pa se bodo tudi ta vina, ki dajajo izvrsten »brizganec« (špricer) zopet iskala. Do jeseni se bode kislina precej izgubila in ob času trgatve bo nastalo živahnejše povpraševanje po starem vinu za zimo, posebno, ker banatski vinogradi letos niso imeli bogate trgatve. Tudi banaška vina se uvažajo sedaj na naš trg po 3—4 D in za rezanje se bode rabila kislina naših vin. Vse kaže, da so se vinske cene ustalile in da bodo šle prej navzgor nego navzdol.

RJAVENJE VINA.

Ako pustiš vino po en ali dva dni stati v odprti čaši, boš pri letošnjih vinskih mnogokrat opazil, da spremena svojo naravno zelenkasto-belo barvo in da porumeni, večkrat se celo zgosti. Tako vino je bolno. Toda kako ga ozdraviti? Pretoči ga takoj in hitro, da ne pride preveč z zrakom v dotiko v snažen, dober sod, v katerem si prej užgal tri žveplene trake. (To velja za polovnjak á 300 l.) Za 8—10 dni vzemi poskušnjo in pusti čašico zopet stati 2—3 dni na zraku. Ako vino zopet spremeni barvo, idi v apoteko in si kupi tam tolikokrat po 3—4 gr »natrijevega bisulfita«, kolikokrat po 100 litrov imaš bolnega vina. (Za polovnjak 300 litrov, torej 9—12 gr, za 400 litrov 12—16 gr itd.) Ta natrijev bisulfit raztopi v približno pol litru čiste vode in vlij raztopino v sod ter dobro premešaj. V normalnih razmerah boš s tem vino ozdravil, toda vedno boš moral nanj